

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DET EUROPÆISKE RÅD

EN NY ORDNING FOR DET FORENEDE KONGERIGE I DEN EUROPÆISKE UNION

Uddrag af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 18.-19. februar 2016 ⁽¹⁾

(2016/C 69 I/01)

DET FORENEDE KONGERIGE OG DEN EUROPÆISKE UNION

1. Medlemmerne af Det Europæiske Råd blev på deres møde i december enige om at arbejde tæt sammen om at finde gensidigt tilfredsstillende løsninger på alle de fire områder, der er nævnt i den britiske premierministers skrivelse af 10. november 2015.
2. Det Europæiske Råd blev i dag enige om, at følgende arrangementer, som er fuldt forenelige med traktaterne og vil få virkning på den dato, hvor Det Forenede Kongeriges regering underretter generalsekretæren for Rådet om, at Det Forenede Kongerige har besluttet at forblive medlem af Den Europæiske Union, udgør et passende svar på Det Forenede Kongeriges betænkeligheder:
 - a) en afgørelse truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd, om en ny ordning for Det Forenede Kongerige i Den Europæiske Union (bilag I)
 - b) en erklæring med et udkast til Rådets afgørelse om særlige bestemmelser vedrørende en effektiv forvaltning af bankunionen og af følgerne af yderligere integration af euroområdet, der vil blive vedtaget den dag, hvor afgørelsen i litra a) får virkning (bilag II)
 - c) en erklæring fra Det Europæiske Råd om konkurrenceevne (bilag III)
 - d) en erklæring fra Kommissionen om en gennemførelsesmekanisme vedrørende nærhedsprincippet og en gennemførelsesmekanisme vedrørende byrdereduktion (bilag IV)
 - e) en erklæring fra Europa-Kommissionen om indeksregulering af børnepenge, der overføres til en anden medlemsstat end den, hvor arbejdstageren er bosat (bilag V)
 - f) en erklæring fra Kommissionen om den sikkerhedsmekanisme, der er omhandlet i afdeling D, punkt 2, litra b), i afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne (bilag VI)
 - g) en erklæring fra Kommissionen om spørgsmål vedrørende misbrug af retten til fri bevægelighed for personer (bilag VII).
3. For så vidt angår afgørelsen i bilag I har stats- og regeringscheferne erklæret følgende:
 - i) Denne afgørelse giver juridisk garanti for, at de spørgsmål, der giver anledning til betænkeligheder for Det Forenede Kongerige, jf. skrivelsen af 10. november 2015, er blevet behandlet.
 - ii) Afgørelsens indhold er fuldt foreneligt med traktaterne.

⁽¹⁾ Dokument ST 1/16, side 1, 2 og 8-36, kan findes på: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-1-2016-INIT/da/pdf>.

- iii) Denne afgørelse er juridisk bindende og kan kun ændres eller ophæves efter fælles overenskomst mellem stats- og regeringscheferne for Den Europæiske Unions medlemsstater.
 - iv) Denne afgørelse vil få virkning på den dato, hvor Det Forenede Kongeriges regering underretter generalsekretæren for Rådet om, at Det Forenede Kongerige har besluttet at forblive medlem af Den Europæiske Union.
4. Det er underforstået, at hvis resultatet af folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige skulle blive, at det forlader Den Europæiske Union, vil de arrangementer, der er omhandlet i punkt 2 ovenfor, ophøre med at eksistere.
-

BILAG I

AFGØRELSE TRUFFET AF STATS- OG REGERINGSCHEFERNE, FORSAMLET I DET EUROPÆISKE RÅD, OM EN NY ORDNING FOR DET FORENEDE KONGERIGE I DEN EUROPÆISKE UNION

Stats- og regeringscheferne for Den Europæiske Unions 28 medlemsstater, forsamlet i Det Europæiske Råd, hvis regeringer har undertegnet de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union,

SOM I OVERENSSTEMMELSE MED traktaterne ønsker at løse visse spørgsmål, som Det Forenede Kongerige har rejst i sin skrivelse af 10. november 2015,

SOM I DENNE AFGØRELSE AGTER at afklare visse spørgsmål, som er særlig vigtige for medlemsstaterne, således at denne afklaring vil skulle tages i betragtning som et instrument til fortolkning af traktaterne; som ligeledes agter at nå til enighed om ordninger for bl.a. spørgsmål vedrørende de nationale parlamenters rolle i Unionen og den effektive håndtering af bankunionen og af følgerne af yderligere integration af euroområdet,

SOM MINDER OM Unionens mål om i overensstemmelse med traktaterne at oprette en økonomisk og monetær union, der har euroen som valuta, og den betydning, som et velfungerende euroområde har for Den Europæiske Union som helhed. Mens 19 medlemsstater allerede har indført den fælles valuta, har andre medlemsstater en undtagelse, som gælder, indtil Rådet afgør, at betingelserne for at ophæve den er opfyldt, og to medlemsstater er i henhold til protokol nr. 15 og 16, der er knyttet som bilag til traktaterne, enten ikke forpligtet til at indføre euroen eller er undtaget fra at gøre det. Så længe de nævnte undtagelser ikke er ophævet, eller de nævnte protokoller ikke er ophørt med at finde anvendelse som følge af en meddelelse eller anmodning fra den pågældende medlemsstat, er det således ikke alle medlemsstater, der har euroen som valuta; som minder om, at processen hen imod etableringen af bankunionen og en mere integreret styring af euroområdet er åben for medlemsstater, der ikke har euroen som valuta,

SOM MINDER OM, at traktaterne sammen med henvisningerne til den europæiske integrationsproces og til processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk også indeholder konkrete bestemmelser, ifølge hvilke nogle medlemsstater har ret til ikke at deltage i eller er undtaget fra at anvende visse bestemmelser eller kapitler i traktaterne og EU-retten, for så vidt angår f.eks. indførelsen af euroen, afgørelser der har indvirkning på forsvarsområdet, foretagelse af grænsekontrol af personer samt foranstaltninger på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Traktatbestemmelserne giver også mulighed for, at en eller flere medlemsstater ikke deltager i tiltag, der tager sigte på at fremme Unionens mål, navnlig gennem et forstærket samarbejde. Derfor åbner sådanne processer mulighed for forskellige veje til integration for forskellige medlemsstater, således at de, der ønsker at uddybe integrationen, kan fortsætte fremad, samtidig med at rettighederne for dem, der ikke ønsker at følge denne kurs, respekteres,

SOM NAVNLIG MINDER OM, at Det Forenede Kongerige i henhold til traktaterne har ret til:

- ikke at indføre euroen og derfor at beholde det britiske pund sterling som sin valuta (protokol nr. 15)
- ikke at deltage i Schengenreglerne (protokol nr. 19)
- at foretage grænsekontrol af personer og derfor til ikke at deltage i Schengenområdet for så vidt angår indre og ydre grænser (protokol nr. 20)
- at vælge, om det vil deltage eller ikke deltage i foranstaltninger på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (protokol nr. 21)
- fra den 1. december 2014 at ophøre med at anvende et stort flertal af Unionens retsakter og bestemmelser på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, der er vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttræden, og samtidig vælge fortsat at deltage i 35 af dem (artikel 10, stk. 4 og 5, i protokol nr. 36),

SOM OGSÅ MINDER OM, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ikke har givet øget kompetence til Den Europæiske Unions Domstol eller til nogen domstol i Det Forenede Kongerige til at tage stilling til, om Det Forenede Kongeriges love og praksis er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, som chartret bekræfter (protokol nr. 30),

SOM ER FAST BESLUTTET PÅ fuldt ud at udnytte det indre markedes potentiale i alle dets dimensioner, styrke Unionens globale attraktivitet som et sted, hvor der produceres og investeres, og fremme international handel og markedsadgang gennem bl.a. forhandling og indgåelse af handelsaftaler i en ånd af fælles og gensidige fordele og gennemsigtighed,

SOM OGSÅ ER FAST BESLUTTET PÅ at lette og støtte et velfungerende euroområdet og dets langsigtede fremtid til gavn for alle medlemsstater,

SOM RESPEKTERER EU-institutionernes beføjelser, herunder i forbindelse med lovgivnings- og budgetprocesserne, og som ikke berører EU-institutionernes og EU-organernes forhold til de nationale kompetente myndigheder,

SOM RESPEKTERER centralbankens beføjelser i udførelsen af deres opgaver, herunder ydelse af centralbankslikviditet inden for deres respektive jurisdiktioner,

SOM HENVISER TIL den erklæring, som indeholder udkastet til Rådets afgørelse om særlige bestemmelser vedrørende en effektiv forvaltning af bankunionen og af følgerne af yderligere integration af euroområdet,

SOM HENVISER TIL Det Europæiske Råds konklusioner af 26. og 27. juni 2014 og af 18. og 19. februar 2016,

SOM NOTERER SIG Det Europæiske Råds erklæring om konkurrenceevne,

SOM NOTERER SIG Kommissionens erklæring om en gennemførelsesmekanisme vedrørende nærhedsprincippet og en gennemførelsesmekanisme vedrørende byrdereduktion,

SOM NOTERER SIG Kommissionens erklæring om den sikkerhedsmekanisme, der er omhandlet i afdeling D, punkt 2, litra b), i afgørelsen,

SOM NOTERER SIG Kommissionens erklæring om spørgsmål vedrørende misbrug af retten til fri bevægelighed for personer,

SOM HAR TAGET HENSYN TIL de synspunkter, som Europa-Parlamentets formand og medlemmer har givet udtryk for,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE AFGØRELSE:

AFDELING A

ØKONOMISK STYRING

For at opfylde traktaternes mål om at oprette en økonomisk og monetær union, der har euroen som valuta, er der behov for yderligere uddybning. Foranstaltninger, der tager sigte på at uddybe Den Økonomiske og Monetære Union yderligere, vil være frivillige for medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og vil være åbne for deres deltagelse, når det er muligt. Dette berører ikke det forhold, at medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, med undtagelse af dem, der ikke er forpligtet til at indføre euroen eller er undtaget fra at gøre det, i henhold til traktaterne er forpligtet til at gøre fremskridt med hensyn til opfyldelse af de betingelser, der er nødvendige for at indføre den fælles valuta.

Det anerkendes, at medlemsstater, der ikke deltager i den yderligere uddybning af Den Økonomiske og Monetære Union, ikke vil skabe hindringer for, men fremme en sådan yderligere uddybning, mens denne proces omvendt vil respektere de ikkedeltagende medlemsstaters rettigheder og beføjelser. Unionens institutioner vil sammen med medlemsstaterne fremme sameksistensen mellem forskellige perspektiver inden for den fælles institutionelle ramme og sikre sammenhæng, EU-mekanismernes effektive funktionsevne og medlemsstaternes lighed over for traktaterne samt lige vilkår på og integriteten af det indre marked.

Gensidig respekt og loyalt samarbejde mellem medlemsstaterne, uanset om de deltager i euroområdets funktion eller ej, vil blive sikret gennem de principper, der er nævnt i denne afdeling, og som navnlig garanteres gennem Rådets afgørelse ⁽¹⁾ herom.

1. Forskelsbehandling af fysiske eller juridiske personer på grundlag af medlemsstatens officielle valuta eller, alt efter omstændighederne, den valuta, der er lovligt betalingsmiddel i den medlemsstat, hvor de er etableret, er forbudt. Enhver forskelsbehandling skal være begrundet i objektive forhold.

Retsakter, herunder mellemstatslige aftaler mellem medlemsstater, der er direkte knyttet til euroområdets funktion, skal respektere det indre marked samt den økonomiske og sociale og territoriale samhørighed og må ikke indebære begrænsning af eller forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne. Disse retsakter skal respektere beføjelser, rettigheder og forpligtelser for medlemsstater, der ikke har euroen som valuta.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse om særlige bestemmelser vedrørende en effektiv forvaltning af bankunionen og af følgerne af yderligere integration af euroområdet.

Medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, må ikke hæmme gennemførelsen af retsakter, som er direkte knyttet til euroområdet, og skal afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Unions mål i fare.

2. EU-ret om bankunionen, der tillægger Den Europæiske Centralbank, Den Fælles Afviklingsinstans eller EU-organer, der udøver tilsvarende funktioner, myndighed over kreditinstitutter, finder kun anvendelse på kreditinstitutter, som befinder sig i medlemsstater, der har euroen som valuta, eller i medlemsstater, der har indgået en aftale om tæt samarbejde om tilsyn med Den Europæiske Centralbank, i overensstemmelse med de relevante EU-regler og med forbehold af kravene til koncerntilsyn og konsolideret tilsyn og koncernafvikling og konsolideret afvikling.

Det fælles regelsæt skal anvendes af alle kreditinstitutter og andre finansielle institutioner for at sikre lige vilkår på det indre marked. Materiel EU-ret, der skal anvendes af Den Europæiske Centralbank under udøvelsen af dens funktioner som fælles tilsynsmyndighed, eller af Den Fælles Afviklingsinstans eller EU-organer, der udøver tilsvarende funktioner, herunder det fælles regelsæt, for så vidt angår tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter eller andre lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal vedtages med henblik på at sikre finansiell stabilitet, bør muligvis affattes på en mere ensartet måde end tilsvarende regler, der skal anvendes af de nationale myndigheder i medlemsstater, der ikke deltager i bankunionen. Med henblik herpå kan det være nødvendigt med særlige bestemmelser i det fælles regelsæt og andre relevante instrumenter, samtidig med at de lige vilkår bevares og der bidrages til finansiell stabilitet.

3. Nød- og kriseforanstaltninger, der har til formål at sikre euroområdet finansiell stabilitet vil ikke indebære noget budgetansvar for medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, eller, alt efter omstændighederne, for medlemsstater, der ikke deltager i bankunionen.

Der vil blive indført passende mekanismer med henblik på at sikre fuld godtgørelse, hvis Unionens almindelige budget støtter omkostninger, ud over administrationsomkostninger, der hidrører fra de i første afsnit nævnte nød- og kriseforanstaltninger.

4. Gennemførelsen af foranstaltninger, herunder tilsyn med eller afvikling af finansielle institutioner og markeder, og makroprudentielt ansvar, der skal tages med henblik på at bevare den finansielle stabilitet i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, med forbehold af kravene til koncerntilsyn og konsolideret tilsyn og koncernafvikling og konsolideret afvikling, er et anliggende for deres egne myndigheder og er deres eget budgetansvar, medmindre sådanne medlemsstater ønsker at tiltræde fælles mekanismer, der er åbne for deres deltagelse.

Dette berører hverken udviklingen af det fælles regelsæt eller Unionens mekanismer for makrotilsyn med henblik på at forebygge og reducere systemiske finansielle risici i Unionen eller Unionens eksisterende beføjelser til at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at imødegå trusler mod den finansielle stabilitet.

5. De uformelle møder mellem ministrene fra de medlemsstater, der har euroen som valuta, jf. protokol nr. 14 om Eurogruppen, skal respektere Rådets beføjelser som en institution, traktaterne tillægger lovgivende funktioner, og hvor medlemsstaterne samordner deres økonomiske politikker.

I overensstemmelse med traktaterne deltager alle Rådets medlemmer i dets forhandlinger, også selv om ikke alle medlemsstater har stemmeret. Uformelle drøftelser i en gruppe af medlemsstater skal respektere Rådets beføjelser og de øvrige EU-institutioners prærogativer.

6. Hvis Det Europæiske Råd skal drøfte et spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne afdeling, jf. afdeling E, punkt 1, vil der blive taget behørigt hensyn til sagens eventuelt hastende karakter.
7. Substansen i denne afdeling vil blive indarbejdet i traktaterne, når de skal revideres næste gang, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaterne og medlemsstaternes respektive forfatningsmæssige bestemmelser.

AFDELING B

KONKURRENCEEVNE

Oprettelsen af et indre marked med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital er sikret som et væsentligt mål for Unionen. For at nå dette mål og for at skabe vækst og beskæftigelse skal EU styrke konkurrenceevnen i overensstemmelse med Det Europæiske Råds erklæring om konkurrenceevne.

Med henblik herpå vil de relevante EU-institutioner og medlemsstaterne gøre deres yderste for fuldt ud at gennemføre og styrke det indre marked samt tilpasse det for at holde trit med et miljø under forandring. Samtidig vil de relevante EU-institutioner og medlemsstaterne tage konkrete skridt hen imod bedre regulering, som er en central drivkraft for, at ovennævnte mål kan nås. Det indebærer, at de administrative byrder og efterlevelsomkostninger for økonomiske aktører, navnlig små og mellemstore virksomheder, mindskes, og at unødvendig lovgivning ophæves som anført i erklæringen fra Kommissionen om en gennemførelsesmekanisme med henblik på nærhedsprincippet og en gennemførelsesmekanisme med henblik på byrdereduktion, samtidig med at der fortsat sikres høje standarder for forbruger-, arbejdstager-, sundheds- og miljøbeskyttelse. Den Europæiske Union vil desuden føre en aktiv og ambitiøs handelspolitik.

Fremskridtene med alle disse elementer i en sammenhængende politik til fremme af konkurrenceevnen vil blive overvåget nøje og revideret i nødvendigt omfang.

AFDELING C

SUVERÆNITET

1. Det anerkendes, at Det Forenede Kongerige i lyset af sin særlige stilling i medfør af traktaterne ikke er forpligtet til yderligere politisk integration i Den Europæiske Union. Substansen heri vil blive indarbejdet i traktaterne, når de skal revideres næste gang, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaterne og medlemsstaternes respektive forfatningsmæssige bestemmelser for at præcisere, at henvisningerne til en stadig snævrere union ikke finder anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Henvisningerne i traktaterne og disses præambler til processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk danner ikke juridisk grundlag for at udvide anvendelsesområdet for nogen af bestemmelserne i traktaterne eller den afledte EU-ret. De bør hverken benyttes som understøttelse af en vidtgående fortolkning af Unionens kompetencer eller dens institutioners beføjelser som fastsat i traktaterne.

Disse henvisninger ændrer ikke afgrænsningen af Unionens beføjelser, som er underlagt princippet om kompetence-tildeling, eller udøvelsen af Unionens beføjelser, som er underlagt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. De kræver ikke, at Den Europæiske Union tildeles yderligere beføjelser, eller at Den Europæiske Union skal udøve sine eksisterende beføjelser, eller at beføjelser, der er tildelt Unionen, ikke kan indskrænkes og dermed gives tilbage til medlemsstaterne.

De beføjelser, som medlemsstaterne har tildelt Unionen, kan kun ændres, både med henblik på udvidelse eller indskrænkning, ved revision af traktaterne med samtykke fra alle medlemsstater. Traktaterne indeholder allerede konkrete bestemmelser, ifølge hvilke nogle medlemsstater har ret til ikke at deltage i eller er undtaget fra anvendelsen af visse bestemmelser i EU-retten. Henvisningerne til en stadig snævrere union mellem folk er derfor kompatibel med de forskellige integrationsspor, som kan følges af forskellige medlemsstater, og tvinger ikke alle medlemsstater til at sigte mod et fælles mål.

Traktaterne muliggør en udvikling hen imod en dybere grad af integration for de medlemsstater, der deler denne vision for deres fælles fremtid, uden at dette finder anvendelse på andre medlemsstater.

2. Formålet med nærhedsprincippet er at sikre, at beslutningerne træffes så tæt på borgerne som muligt. Valget af det rette niveau for en handling afhænger derfor bl.a. af, om det pågældende spørgsmål har tværnationale aspekter, som ikke på tilfredsstillende måde kan reguleres ved en handling fra medlemsstaternes side, og om en handling på EU-plan vil have klare fordele på grund af omfanget eller virkningerne heraf i sammenligning med en handling på medlemsstatsplan.

Alle institutioner, der deltager i Unionens beslutningsproces, skal tage behørigt hensyn til begrundede udtalelser, som fremsættes af de nationale parlamenter i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Der vil blive truffet passende skridt for at sikre dette.

3. Såfremt de begrundede udtalelser om manglende overensstemmelse mellem et udkast til lovgivningsmæssig EU-retsakt og nærhedsprincippet, der fremsættes inden for 12 uger efter fremsendelsen af udkastet, repræsenterer mere end 55 % af de stemmer, der er tildelt de nationale parlamenter, sætter Rådets formandskab punktet på Rådets dagsorden med henblik på en omfattende drøftelse om disse udtalelser og om de følger, der kan udledes deraf.

Efter en sådan drøftelse og under hensyntagen til traktaternes procedurekrav ophører medlemsstaternes repræsentanter, som handler i deres egenskab af medlemmer af Rådet, med at behandle det pågældende udkast til lovgivningsmæssig retsakt, medmindre udkastet ændres for at imødekomme betænkelighederne i de begrundede udtalelser.

Med henblik på nærværende punkt udregnes de stemmer, der tildeles de nationale parlamenter, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, i protokol nr. 2. Stemmer fra nationale parlamenter i medlemsstater, der ikke deltager i vedtagelsen af den pågældende lovgivningsmæssige retsakt, medregnes ikke.

4. Medlemsstaters rettigheder og forpligtelser som fastsat i de protokoller, der er knyttet som bilag til traktaterne, skal anerkendes fuldt ud og må ikke gives mindre status end de andre bestemmelser i traktaterne, hvoraf disse protokoller udgør en integrerende del.

I særdeleshed er medlemsstater, som er omfattet af protokol nr. 21 og nr. 22, ikke bundet af en foranstaltning vedtaget i henhold til tredje del, afsnit IV, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), medmindre den pågældende medlemsstat, hvis den relevante protokol tillader det, har meddelt, at den ønsker at være bundet af foranstaltningen.

Medlemsstaternes repræsentanter, som handler i deres egenskab af medlemmer af Rådet, vil sikre, at protokol nr. 21 og nr. 22 finder anvendelse på en EU-foranstaltning, som i lyset af sit formål og indhold er omfattet af anvendelsesområdet for tredje del, afsnit V, i TEUF, også hvis dette indebærer, at foranstaltningen opdeles i to retsakter.

5. Artikel 4, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union bekræfter, at den nationale sikkerhed forbliver den enkelte medlemsstats eneansvar. Dette er ikke en fravigelse af EU-retten og bør derfor ikke fortolkes restriktivt. EU-institutionerne vil under udøvelsen af deres beføjelser fuldt ud respektere medlemsstaternes ansvar for den nationale sikkerhed.

Fordelene ved en kollektiv indsats i spørgsmål, der berører medlemsstaternes sikkerhed, anerkendes.

AFDELING D

SOCIALE YDELSER OG FRI BEVÆGELIGHED

Arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen er en integrerende del af det indre marked, hvilket bl.a. indebærer, at medlemsstaternes arbejdstagere har ret til at acceptere tilbudte stillinger overalt inden for Unionen. Forskellige aflønningsniveauer i medlemsstaterne gør, at nogle tilbudte stillinger er mere attraktive end andre, hvilket fører til bevægelser, som er et direkte resultat af friheden på markedet. Medlemsstaternes sociale sikringsordninger, som EU-retten koordinerer, men ikke harmoniserer, er struktureret forskelligt, hvilket i sig selv kan tiltrække arbejdstagere til visse medlemsstater. Det er legitimt at tage hensyn til denne situation og både på EU-plan og nationalt plan og uden at udøve uberettiget direkte eller indirekte forskelsbehandling at træffe foranstaltninger til at begrænse arbejdstagerstrømme, hvis omfang har negative virkninger for både oprindelsesmedlemsstaterne og bestemmelsesmedlemsstaterne.

De betænkeligheder, som Det Forenede Kongerige har givet udtryk for i denne henseende, er taget til efterretning med henblik på yderligere udvikling af EU-lovgivningen og relevant national ret.

Fortolkning af gældende EU-regler

1. De foranstaltninger, der er omhandlet i det indledende afsnit, bør tage hensyn til det forhold, at medlemsstaterne har ret til at definere de grundlæggende principper for deres sociale sikringsordninger og råder over et vidt skøn ved formuleringen og gennemførelsen af deres beskæftigelses- og social- og arbejdsmarkedspolitikker, herunder fastsættelse af betingelserne for adgang til sociale ydelser.
 - a) Mens arbejdskraftens frie bevægelighed i henhold til artikel 45 i TEUF forudsætter afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår, kan denne ret indskrænkes af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed. Hvis tvingende almene hensyn gør det nødvendigt, kan arbejdskraftens frie bevægelighed desuden indskrænkes gennem foranstaltninger, der står i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges. Fremme af ansættelse, nedbringelse af arbejdsløsheden, beskyttelse af sårbare arbejdstagere og undgåelse af risikoen for et alvorligt indgreb i de sociale sikringsordningers bæredygtighed er almene hensyn, der på grundlag af en vurdering fra sag til sag anerkendes i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis med henblik herpå.

På grundlag af objektive grunde, der er uafhængige af de berørte personers nationalitet og står i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges, kan der fastsættes betingelser vedrørende visse ydelser med henblik på at sikre, at der er en reel og faktisk grad af tilknytning mellem den berørte person og værtsmedlemsstatens arbejdsmarked.

- b) Fri bevægelighed for unionsborgere i medfør af artikel 21 i TEUF skal udøves med forbehold af de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Ikkeerhvervsaktive personers ret til at opholde sig i værtsmedlemsstaten afhænger i henhold til EU-retten af, at sådanne personer råder over tilstrækkelige midler til sig selv og deres familiemedlemmer, således at opholdet ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, og af, at sådanne personer er omfattet af en sygeforsikring, der dækker samtlige risici.

Medlemsstaterne har mulighed for at afslå at indrømme sociale ydelser til personer, som udøver deres ret til fri bevægelighed alene med det formål at opnå social bistand i medlemsstaterne, selv om de ikke råder over tilstrækkelige midler til at kunne gøre krav på en ret til ophold.

Medlemsstaterne kan afslå ansøgninger om social bistand fra unionsborgere fra andre medlemsstater, som ikke har en opholdsret eller kun har ret til at opholde sig på medlemsstaternes område på grund af arbejdssøgning. Dette omfatter ansøgninger fra unionsborgere fra andre medlemsstater om ydelser, hvis primære funktion er at sikre minimumseksistensgrundlaget, selv hvis sådanne ydelser også skal lette adgangen til arbejdsmarkedet i værtsmedlemsstaterne.

- c) De personer, der udøver retten til fri bevægelighed, skal overholde lovgivningen i værtsmedlemsstaten.

I overensstemmelse med EU-retten kan medlemsstaterne træffe foranstaltninger for at forhindre misbrug af rettigheder eller svig, såsom fremlæggelse af falske dokumenter, og behandle sager om indgåelse eller opretholdelse af proformaægteskaber med tredjelandstatsborgere med det formål at anvende den frie bevægelighed til at legalisere ulovligt ophold i en medlemsstat eller behandle sager om anvendelse af den frie bevægelighed til at omgå nationale indvandringsbestemmelser, der finder anvendelse på tredjelandstatsborgere.

Værtsmedlemsstaterne kan også træffe de nødvendige restriktive foranstaltninger for at beskytte sig selv mod personer, hvis personlige adfærd kan forventes at udgøre en reel og alvorlig trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed. Ved vurderingen af, hvorvidt en persons adfærd udgør en umiddelbar trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed, kan medlemsstaterne tage den pågældende persons tidligere adfærd i betragtning, og truslen behøver ikke altid at være umiddelbar. Selv hvis der ikke foreligger en tidligere straffedom, kan medlemsstaterne handle ud fra præventive hensyn, så længe disse er konkrete for den pågældende person.

Yderligere udveksling af oplysninger og administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne vil blive iværksat sammen med Kommissionen for mere effektivt at bekæmpe sådant misbrug af rettigheder og svig.

Ændringer af afledt EU-ret

2. Det bemærkes, at Kommissionen, når denne afgørelse har fået virkning, vil fremlægge følgende forslag til ændring af gældende afledt EU-ret:

- a) et forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ om koordinering af de sociale sikringsordninger for, med hensyn til overførsel af børnepenge til en anden medlemsstat end den, hvor arbejdstageren er bosat, at give medlemsstaterne mulighed for at indeksregulere sådanne ydelser til vilkårene i den medlemsstat, hvor barnet er bosat. Dette bør kun finde anvendelse på nye krav fremsat af EU-arbejdstagere i værtsmedlemsstaten. Fra den 1. januar 2020 kan alle medlemsstater imidlertid udvide indeksreguleringen til eksisterende krav på børnepenge, der allerede er overført af EU-arbejdstagere. Kommissionen agter ikke at foreslå, at den fremtidige ordning for valgfri indeksregulering af børnepenge udvides til andre typer eksportable ydelser såsom alderspensioner

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

- b) for at tage hensyn til en »pull«-faktor, der kan tilskrives en medlemsstats ordning for beskæftigelsesbetingede ydelser, et forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011⁽¹⁾ om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, der vil fastsætte bestemmelser om en varslings- og sikkerhedsmekanisme til imødegåelse af situationer med ekstraordinært stor tilstrømning af arbejdstagere fra andre medlemsstater over en længere tidsperiode, herunder som et resultat af tidligere politikker efter tidligere EU-udvidelser. En medlemsstat, der ønsker at gøre brug af mekanismen, underretter Kommissionen og Rådet om, at en sådan ekstraordinær situation foreligger i et omfang, der påvirker væsentlige aspekter af dens sociale sikringsordning, herunder det primære formål med dens system for beskæftigelsesbetingede ydelser, eller der fører til alvorlige vanskeligheder, som kan forventes at være ved på dens beskæftigelsesmarked, eller som lægger et uforholdsmæssigt stort pres på den måde, dens offentlige tjenester fungerer på. På forslag fra Kommissionen efter at have gennemgået underretningen og de deri anførte begrundelser, vil Rådet kunne bemyndige den pågældende medlemsstat til i nødvendigt omfang at begrænse adgangen til ikkebidragspligtige beskæftigelsesbetingede ydelser. Rådet vil bemyndige den pågældende medlemsstat til at begrænse adgangen for nyankomne EU-arbejdstagere til ikkebidragspligtige beskæftigelsesbetingede ydelser for en samlet periode på op til fire år fra beskæftigelsens begyndelse. Begrænsningen bør gradueres fra en fuldstændig udelukkelse i begyndelsen til en gradvis øget adgang til sådanne ydelser for at tage hensyn til den voksende tilknytning mellem arbejdstageren og værtsmedlemsstatens arbejdsmarked. Bemyndigelsen vil være af begrænset varighed og finde anvendelse på nyankomne EU-arbejdstagere i en periode på 7 år.

Medlemsstaternes repræsentanter, som handler i deres egenskab af medlemmer af Rådet, går videre med arbejdet med disse lovgivningsforslag som en prioritet og gør alt, hvad der står i deres magt, for at sikre en hurtig vedtagelse heraf.

De i dette punkt omhandlede fremtidige foranstaltninger bør ikke føre til, at EU-arbejdstagere i sammenlignelige situationer behandles mindre fordelagtigt end tredjelandsstatsborgere.

Ændringer af primær EU-ret.

3. For så vidt angår fremtidige udvidelser af Den Europæiske Union, bemærkes det, at der vil blive fastsat passende overgangsforanstaltninger vedrørende fri bevægelighed for personer i de relevante tiltrædelsesakter, som alle medlemsstaterne skal nå til enighed om i overensstemmelse med traktaterne. I den forbindelse noteres Det Forenede Kongeriges holdning til fordel for sådanne overgangsforanstaltninger.

AFDELING E

ANVENDELSE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

1. Enhver medlemsstat kan anmode formanden for Det Europæiske Råd om, at et spørgsmål i tilknytning til anvendelsen af denne afgørelse drøftes i Det Europæiske Råd.
2. Denne afgørelse får virkning på samme dag, som Det Forenede Kongeriges regering underretter generalsekretæren for Rådet om, at Det Forenede Kongerige har besluttet at forblive medlem af Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT L 141 af 27.5.2011, s. 1).

BILAG II

ERKLÆRING VEDRØRENDE AFDELING A I AFGØRELSEN TRUFFET AF STATS- OG REGERINGS-CHEFERNE, FORSAMLET I DET EUROPÆISKE RÅD, OM EN NY ORDNING FOR DET FORENEDE KONGERIGE I DEN EUROPÆISKE UNION

Stats- og regeringscheferne erklærer, at Rådets afgørelse om særlige bestemmelser vedrørende en effektiv forvaltning af bankunionen og af følgerne af yderligere integration af euroområdet vil blive vedtaget af Rådet på den dag, hvor afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd, om en ny ordning for Det Forenede Kongerige i Den Europæiske Union får virkning, og vil træde i kraft samme dag.

Der er udarbejdet nedenstående udkast til afgørelse:

RÅDETS AFGØRELSE**om særlige bestemmelser vedrørende en effektiv forvaltning af bankunionen og af følgerne af yderligere integration af euroområdet**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bestemmelser, der supplerer afgørelse 2009/857/EF af 13. december 2007 ⁽¹⁾, bør vedtages for at muliggøre en effektiv forvaltning af bankunionen og af følgerne af yderligere integration af euroområdet.
- (2) Mekanismen i nærværende afgørelse bidrager til overholdelsen af de principper, der er fastlagt i afdeling A i afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne, hvad angår lovgivningsmæssige retsakter vedrørende en effektiv forvaltning af bankunionen og af følgerne af yderligere integration af euroområdet, hvis vedtagelse forudsætter en afstemning blandt alle medlemmer af Rådet.
- (3) I overensstemmelse med afdeling E, punkt 1, i afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd, om en ny ordning for Det Forenede Kongerige i Den Europæiske Union ⁽²⁾ kan enhver medlemsstat anmode formanden for Det Europæiske Råd om, at et spørgsmål med tilknytning til anvendelsen af nævnte afgørelse drøftes i Det Europæiske Råd.
- (4) Nærværende afgørelse berører ikke de særlige afstemningsregler, som repræsentanterne for de 28 medlemsstater, forsamlet i Rådet, vedtog den 18. december 2013 ⁽³⁾ vedrørende Rådets vedtagelse af afgørelser på grundlag af artikel 18 i forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽⁴⁾.
- (5) Ved anvendelsen af nærværende afgørelse, og navnlig under henvisning til en rimelig tidsfrist for Rådet til at drøfte de berørte spørgsmål, bør der tages behørigt hensyn til eventuelle hastetilfælde —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Hvis mindst ét medlem af Rådet, der ikke deltager i bankunionen, i tilknytning til de lovgivningsmæssige retsakter, for hvilke afdeling A i afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne finder anvendelse, og hvis vedtagelse forudsætter en afstemning blandt alle medlemmer af Rådet, tilkendegiver sin begrundede indsigelse mod Rådets vedtagelse af en sådan retsakt med kvalificeret flertal, drøfter Rådet spørgsmålet. Den berørte medlemsstat begrunder sin indsigelse ved at angive, hvorledes udkastet til retsakt ikke overholder de principper, der er fastlagt i nævnte afgørelses afdeling A.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2009/857/EF af 13. december 2007 om gennemførelse af artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 238, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde dels mellem den 1. november 2014 og den 31. marts 2017 og dels fra den 1. april 2017 (EUT L 314 af 1.12.2009, s. 73).

⁽²⁾ Afgørelse truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd, om en ny ordning for Det Forenede Kongerige i Den Europæiske Union (EUT C 69 I af 23.2.2016, s. 1).

⁽³⁾ Erklæring af 18. december 2013 af repræsentanterne for de 28 medlemsstater, forsamlet i Rådet, dok. nr. 18137/13.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

2. Under disse drøftelser gør Rådet sit yderste for, inden for en rimelig tidsfrist og uden at dette berører obligatoriske tidsfrister, der er fastsat i EU-retten, at finde en tilfredsstillende løsning, der imødekommer ønsker fremsat af det medlem eller de medlemmer af Rådet, der er omhandlet i stk. 1.

3. Med henblik herpå tager Rådets formand med bistand fra Kommissionen og under overholdelse af Rådets forretningsorden ⁽¹⁾ de nødvendige initiativer med henblik på at skabe et bredere grundlag for enighed i Rådet. Rådets medlemmer bistår formanden hermed.

Under behørig hensyntagen til sagens eventuelt hastende karakter og på grundlag af begrundelsen for at gøre indsigelse som omhandlet i stk. 1 kan en anmodning om drøftelse af emnet i Det Europæiske Råd, inden det igen tages op i Rådet med henblik på afgørelse, udgøre et sådant initiativ. Enhver sådan forelæggelse berører ikke Unionens lovgivningsprocedurers normale funktion og kan ikke resultere i en situation, som vil betyde, at en medlemsstat kan nedlægge veto.

Artikel 2

Nærværende afgørelse, der supplerer afgørelse 2009/857/EF, træder i kraft på den dag, hvor afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd, om en ny ordning for Det Forenede Kongerige i Den Europæiske Union får virkning. Dens gyldighed ophører, hvis sidstnævntes gyldighed ophører.

Udfærdiget i ..., den [dato]

På Rådets vegne

[navn]

Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2009/937/EU af 1. december 2009 om vedtagelse af Rådets forretningsorden (EUT L 325 af 11.12.2009, s. 35).

BILAG III

DET EUROPÆISKE RÅDS ERKLÆRING OM KONKURRENCEEVNE

Europa skal blive mere konkurrencedygtigt, hvis vi skal skabe vækst og beskæftigelse. Selv om dette mål har været i centrum for EU's aktiviteter i de seneste år, er Det Europæiske Råd overbevist om, at der kan gøres mere for fuldt ud at udnytte potentialet i alle dele af det indre marked, fremme et iværksætterklima og jobskabelse, investere i og ruste vores økonomier til fremtiden, lette international handel og gøre Unionen til en mere attraktiv partner.

Det Europæiske Råd fremhæver det indre markedes enorme værdi som et område uden grænser, hvor varer, personer, tjenesteydelser og kapital bevæger sig uden hindringer. Dette udgør et af Unionens største resultater. I disse tider med økonomiske og sociale udfordringer er vi nødt til at puste nyt liv i det indre marked og tilpasse det for at holde trit med vores skiftende omgivelser. Europa skal styrke sin internationale konkurrenceevne generelt inden for tjenesteydelser og produkter og på centrale områder såsom energi og det digitale indre marked.

Det Europæiske Råd opfordrer indtrængende alle EU's institutioner og medlemsstater til at stræbe efter bedre regulering og til at ophæve unødvendig lovgivning for at styrke EU's konkurrenceevne og samtidig tage behørigt hensyn til nødvendigheden af at fastholde høje standarder for forbruger-, arbejdstager-, sundheds- og miljøbeskyttelse. Dette er en central drivkraft for at skabe økonomisk vækst og fremme konkurrenceevnen og jobskabelsen.

For at bidrage til dette mål er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen nået til enighed om den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning. Effektivt samarbejde inden for denne ramme er nødvendigt for at forenkle Unionens lovgivning og undgå overregulering og administrative byrder for private borgere, myndigheder og virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, og samtidig sørge for, at lovgivningens mål opfyldes.

Der skal fokuseres på:

- et stærkt engagement i regelforenklning og byrdereduktion, herunder gennem tilbagetrækning eller ophævelse af lovgivning, hvor det er relevant, og bedre anvendelse af konsekvensanalyser og efterfølgende evalueringer i hele lovgivningsprocessen på EU-plan og på nationalt plan. Denne indsats bør bygge på de fremskridt, der allerede er gjort med programmet for målrettet og effektiv regulering (Refit)
- en mere ihærdig indsats for at reducere den samlede byrde ved EU-reguleringen, navnlig for SMV'er og mikrovirksomheder
- opstilling, hvor dette er muligt, af mål for byrdereduktion i nøglesektorer med tilsagn fra EU-institutionerne og medlemsstaterne.

Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på Kommissionens tilsagn om hvert år at gennemgå resultaterne af Unionens indsats for at forenkle lovgivningen, undgå overregulering og reducere byrden på virksomhederne. Denne årlige gennemgang, der foretages til støtte for Kommissionens Refitprogram, vil omfatte en årlig undersøgelse af byrden og også se på den samlede mængde af eksisterende EU-lovgivning.

Det Europæiske Råd anmoder også Rådet om at se nærmere på de årlige gennemgange, som Kommissionen foretager som led i sin erklæring om nærhed, for at sikre, at der følges behørigt op på dem inden for de forskellige områder af Unionens aktiviteter. Det opfordrer Kommissionen til at foreslå, at foranstaltninger, som er uforenelige med nærhedsprincippet, eller som medfører en uforholdsmæssig regelbyrde, ophæves.

Det Europæiske Råd understreger betydningen af et stærkt, regelbaseret multilateralt handelssystem og behovet for at indgå ambitiøse bilaterale handels- og investeringsaftaler med tredjelande i en ånd af gensidighed og til fælles fordel. I den forbindelse ser det med tilfredshed på den enighed, der for nylig blev opnået i WTO i Nairobi. Arbejdet skal fremmes i forhandlingerne med USA, Japan og nøglepartnere i Latinamerika, navnlig Mercosur, og i Asien og Stillehavsregionen. Handel skal gavne alle, forbrugere såvel som arbejdstagere og økonomiske operatører. Den nye handelsstrategi («Handel for alle: En mere ansvarlig handels- og investeringspolitik») er et afgørende element.

Det Europæiske Råd vil løbende følge udviklingen og anmoder Rådet for Almindelige Anliggender og Rådet for Konkurrenceevne om regelmæssigt at evaluere fremskridtene med de forskellige elementer, som er anført i denne erklæring.

BILAG IV

ERKLÆRING FRA EUROPA-KOMMISSIONEN

om en gennemførelsesmekanisme vedrørende nærhedsprincippet og en gennemførelsesmekanisme vedrørende byrdereduktion

Kommissionen vil indføre en mekanisme, der skal evaluere den eksisterende EU-lovgivnings overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, med udgangspunkt i eksisterende processer og med henblik på at sikre fuld gennemførelse af dette princip.

Kommissionen vil udarbejde prioriteter for denne evaluering under hensyntagen til Europa-Parlamentets, Rådets og de nationale parlamenters synspunkter.

Kommissionen vil foreslå et arbejdsprogram inden udgangen af 2016 og vil derefter årligt aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen går fuldt ind for og vil fortsætte sine bestræbelser på at gøre EU-lovgivningen enklere og mindske regelbyrden for EU's erhvervsdrivende uden at gå på kompromis med de politiske mål gennem anvendelse af 2015-dagsordenen for bedre regulering, herunder især Kommissionens program for målrettet og effektiv regulering (Refit). Mindre bureaukrati for iværksætter, navnlig små og mellemstore virksomheder, er fortsat et overordnet mål for os alle med henblik på at skabe vækst og beskæftigelse.

Kommissionen vil, inden for rammerne af Refitplatformen, arbejde sammen med medlemsstater og interessenter om at fastlægge specifikke mål på EU-plan og på nationalt plan for at mindske byrden på virksomhederne, navnlig inden for de mest tyngende områder for virksomhederne, især de små og mellemstore virksomheder. Når de er fastlagt, vil Kommissionen overvåge udviklingen hen imod opfyldelsen af disse mål og årligt aflægge rapport til Det Europæiske Råd.

BILAG V

ERKLÆRING FRA EUROPA-KOMMISSIONEN

**om indeksregulering af børnepenge, der overføres til en anden medlemsstat end den, hvor
arbejdstageren er bosat**

Kommissionen vil fremsætte et forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ om koordinering af de sociale sikringsordninger for, med hensyn til overførsel af børnepenge til en anden medlemsstat end den, hvor arbejdstageren er bosat, at give medlemsstaterne mulighed for at indeksregulere sådanne ydelser til forholdene i den medlemsstat, hvor barnet er bosat.

Kommissionen mener, at disse forhold omfatter levestandarden og børnepengenes størrelse i den pågældende medlemsstat.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

BILAG VI

ERKLÆRING FRA EUROPA-KOMMISSIONEN

om den sikkerhedsmekanisme, der er omhandlet i afdeling D, punkt 2, litra b), i afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd, om en ny ordning for Det Forenede Kongerige i Den Europæiske Union

Under henvisning til afdeling D, punkt 2, litra b), i afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd, om en ny ordning for Det Forenede Kongerige i Den Europæiske Union vil Europa-Kommissionen fremsætte forslag til ændring af forordning nr. 492/2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen for at indføre en sikkerhedsmekanisme, idet det forudsættes, at den kan og vil blive brugt og derfor vil fungere som en løsning på Det Forenede Kongeriges betænkeligheder ved den ekstraordinære tilstrømning af arbejdstagere fra andre steder i Den Europæiske Union, som landet har oplevet i de seneste år.

Europa-Kommissionen mener, at den type oplysninger, som den har modtaget fra Det Forenede Kongerige, navnlig eftersom det ikke fuldt ud har benyttet sig af de overgangsperioder for arbejdskraftens frie bevægelighed, der er omhandlet i de seneste tiltrædelsesakter, viser, at den form for ekstraordinær situation, som den foreslåede sikkerhedsmekanisme skal finde anvendelse på, gør sig gældende i Det Forenede Kongerige i dag. Som følge heraf vil Det Forenede Kongerige være berettiget til at udløse mekanismen i fuld forventning om at opnå godkendelse.

BILAG VII

ERKLÆRING FRA EUROPA-KOMMISSIONEN

om spørgsmål vedrørende misbrug af retten til fri bevægelighed for personer

Kommissionen noterer sig afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd, om en ny ordning for Det Forenede Kongerige i Den Europæiske Union, navnlig afdeling D heri.

Kommissionen agter at vedtage et forslag, der skal supplere direktiv 2004/38 om unionsborgeres frie bevægelighed, med henblik på at udelukke de tredjelandstatsborgere fra anvendelsesområdet for retten til fri bevægelighed, som ikke havde lovligt ophold i en medlemsstat, før de indgik ægteskab med en unionsborger, eller som først indgår ægteskab med en unionsborger, efter at denne har taget ophold i værtsmedlemsstaten. På det grundlag vil værtsmedlemsstatens udlændingelovgivning i sådanne tilfælde finde anvendelse på den pågældende tredjelandstatsborger. Dette forslag vil blive fremlagt, efter at ovennævnte afgørelse har fået virkning.

Med hensyn til misbrugssituationer i forbindelse med indrejse og ophold af mobile unionsborgeres ikke-EU-familie-medlemmer vil Kommissionen præcisere følgende:

- Medlemsstaterne kan imødegå specifikke tilfælde af unionsborgeres misbrug af retten til fri bevægelighed, når de vender tilbage til den medlemsstat, hvori de er statsborgere, med et ikke-EU-familie medlem, hvis opholdet i værtsmedlemsstaten ikke reelt har kunnet sætte dem i stand til at opbygge eller konsolidere et familieliv og havde til formål at omgå anvendelsen af de nationale indvandringsbestemmelser.
- Begrebet proformaægteskab — som ikke er beskyttet i henhold til EU-retten — omfatter også et ægteskab, som opretholdes med det formål at sikre ret til ophold for et familiemedlem, der ikke er statsborger i en medlemsstat.

Kommissionen vil endvidere præcisere, at medlemsstaterne kan tage hensyn til en persons tidligere adfærd ved bestemmelsen af, hvorvidt en unionsborgers adfærd udgør en »umiddelbar« trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed. De kan handle ud fra hensynet til den offentlige orden eller offentlige sikkerhed, selv hvis der ikke foreligger en tidligere straffedom, ud fra præventive hensyn, som dog skal være specifikke for den pågældende person. Kommissionen vil også præcisere begreberne »alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed« og »bydende nødvendig(t) af hensyn til den offentlige sikkerhed«. Derudover vil Kommissionen i forbindelse med en fremtidig revision af direktiv 2004/38 om unionsborgeres frie bevægelighed gennemgå, til hvilke tærskler disse begreber knytter sig.

Disse præciseringer vil blive fremført i en meddelelse med retningslinjer for EU-rettens anvendelse på unionsborgeres frie bevægelighed.
